ԺԷ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 4510 — 18/31 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1900 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ — 9 ՐԱՄԱԶԱՆ 1318 — ԺԷ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 4510

درعلیه غلطه ده اداره‌خانه‌سی قونغرسی (كلوب) آرا

ՊՈԼԻՍ Ղալաթիա, Նորատունկեան խան

Les annonces sont reçues
à la Direction du Journal "AREVELK",
Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԵՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

Ազգային, Գրական եւ Քաղաքական

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Տալոյ եւ գաւառներու համար	տարեկան	140	Ղ.
» » » »	վեցամսեայ	70	»
» » » »	եռամսեայ	40	»
Օտար երկիրներու համար	տարեկան	40	Ֆր.
» » »	վեցամսեայ	20	15

Դրամի փոխարէն փոստային փող կ'ընդունուի, 1 գրուշի փուլը 100 գրուշի հաշուով:

Յետադարձ թղթատարի ծախքը յաժողդպետ կը վճարէ:

Մանուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

ՄԵՐ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ

ԵՐԳԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԵՒ ՍՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Ցաճախ կը գրուի այս նիւթին վրայ եւ ամէն գրող իր իրաւունքը ունի՝ ըստ որում մեր եկեղեցական երգեցողութիւններն ու արարողութիւնները ալ իրենց իրաւունքները ունին: Եւ որքա՜ն վսեմ են անոնք, վսեմ իրենց հրեշտակային գեղգեղներովը, վսեմ՝ իրենց հոգեչունչ խմաւոներովը՝ վսեմ՝ իրենց ազդած ներչնչումներովը: Ո՛չ յունական ծեփեփները, ո՛չ լատինական բամբերգները, ո՛չ ասորական կերկերուտ նմանաձայնութիւնները, ո՛չ խրգական խուպտ խաղերը, ո՛չ ալ հապչական կափկափները՝ չե՛ն կրնար բաղդատութեան դրուիլ հայկական մեր հոգեզմայլ մեղուներուն հետ՝ որ եկեղեցին երկինքի կը վաճեն, մարդիկ հրեշտակներու հետ կը զուգաձայնեն եւ Աստուած կ'ունկնդրէ: Զայներու, եղանակներու ու քրիստոնեայ ազգերու երգեցողութեանց կեդրոնն է Երուսաղէմ, ո՛վ որ չէ՛ եկած Երուսաղէմ ու չէ՛ լսած օտար երգերու սարօրինակ այդ խառնաձայնութիւնները՝ չէ՛ կարող կատարելապէս ըմբռնել այս ճշմարտութիւնը ու զգալ թէ՝ որքա՜ն, արդարև, սիրուն են մեր չարականները ու մենք որքա՜ն նուազ երախտագէտ ենք հանդէպ անոնց: Կը ձանձրանանք մտիկ ընելէ, մտիկ կ'ընենք առանց յափշտակուելու, կ'երգենք ծամածռելով՝ առանց անոնց իմաստին թափանցելու ու կը խեղաթիւրենք զանոնք՝ խիստ չատ անգամ մեր քմահաճոյքին ծառայեցնելով:

Ո՛րքան զմայլելի են մեր երգեցողութիւնները՝ այնքան պատկառելի են նաեւ մեր եկեղեցական արարողութիւնները՝ որոնց ուզակիւռ չե՛ն կրնար գալ ուրիշները, սակայն միւնոյն քմահաճոյքը՝ զանոնք ալ չատ անգամ ու չատ տեղեր կ'ենթարկէ այնպիսի սարօրինակ ձեւակերպութիւններու որ ստուեր կ'ածեն անոնց երկնածոյան վճիտ լուսաւորութեան վրայ, եւ այս ամէնուն չարժառիթն է միակերպութեան պակասութիւնը:

Ձշմարտութիւնը ըսելու համար պէտք է խոստովանիլ որ՝ բացի Հայ. եկեղեցիէն՝ չկայ քրիստոնեայ չարանուաւութեան ուրիշ եկեղեցի մը՝ որ միակերպութիւնը չյարգէ:—կ'ըսէիա գիւղ մը, կը տեսնես հոն չինական յոյն կղերն ու լատին քահանան իրենց գիւղական եկեղեցիներուն մէջ. կը լսես իրենց երգեցողութիւնները, հանդիսատես կ'ըլլաս արարողութիւններուն ու կը նշմարես միեւնոյն ձեւերը արարողութեան, միեւնոյն չափն ու եղանակը երգեցողութեան՝ ինչ որ պիտի լսէիր ու տեսնէիր Պոլսոյ իրենց եկեղեցիներուն մէջ, Երուսաղէմ, կամ, այլուր: Մեբը, սակայն, ասոր բոլորովին հակառակն է. կերպ մը հո՛ս, կերպ մը հո՛ն, կերպ մըն ալ ուրիշ տեղ: Հոս չարականի եղանակներու երկար ու ձանձրալի քաչքռուկ մը, հո՛ն այլանդակ հապճեպ փութկոտութիւն մը, ուրիշ տեղ նոյն չարականին անհետեք եղանակ մը: Հո՛ս կղերն բերնին մէջ ծեքծեքուած ձեւեր կ'առնեն ընթերցուածները, հո՛ն բոլորովին չոր ու ցամաք կը դառնան. հո՛ս սովորոյթ մը ինքնակամ, հո՛ն ձեւակերպութիւն մը օտարամուտ ... իսկ արարողութիւնները ...— մի՛ հարցնէք. կրնամ ըսել ո՛րքան Հայ եկեղեցի կայ այնքան ալ եկեղեցական արարողութեան տարբերութիւն կայ, հո՛ս նախասօնակ, հո՛ն թափօր, հո՛ս ուրիշ աղօթք, հո՛ն ուրիշ մաղթանք, հո՛ս խաչի արարողութիւն, հո՛ն Ցարութեան ոտն, ո՛րն է ուղիղը:— մէկը չի գիտեր: Կարդա՛ Ս. Ըզմիածնի Օրացոյցը, հո՛ն պիտի տեսնես տօնական օրերու հրահանգներ, ձեռքդ ա՛ռ կ. Պոլսոյ Օրացոյցը՝ հո՛ն ալ կարգա՛ տօնական խել մը այսպես առա՛ներ ու պիտի չուարիս անուշտ տեսնելով երկու օրացոյցներու տարբերութիւնները իրենց հրահանգներուն մէջ. ո՛ր մէկին հետեւիլ... մէկը բլսած է Հայրապետական Աթոռէն, միւսը կարգադրուած է կրօնական Ժողովի մը աչքին առջեւ, իսկ երուսաղէմի ալ իր Օրացոյցը իրեն կը վերապահէ:

Ի մէջ այլոց, հետեւեալը կրնայ հաստատել մեր ըսածները: Օրինակի համար, յառաջիկայ չաբաթ օր, դեկտ. 9, Ս. Աստուածածնի ի յԱննայէ Ցղութեան տօնն է. արդ, ով որ Ըզմիածնի Օրացոյց ունի իր ձեռքը՝ նոյն չաբաթ իրիկուն որ Ցարութեան Կիրակամուտ է, Սուրբ Աստուածը պիտի կարդայ Ոբ յարեաւով, բայց Աստցուխ «Քարոզին տեղ Մայր Սուրբ պիտի ըսէ ու եռքը սովորական Համբարձին, այսինքն Սուրբ ես Տէր Շաբաթը պիտի երգէ, իսկ այն որ Պոլսոյ Օրացոյցը ունի, Յարութեան պիտի կարդայ, և Երուսաղէմի Օրացոյց գործածողն ալ պիտի վարուի այնպէս՝ ինչպէս պէտք է վարուի, երբ յիշեալ տօնը չաբաթ կամ կիրակիի չպատահելով ուրիշ պարզ օր մը հանդիպի, ինչպէս կ'ըլլայ չատ անգամ:

Տարբերութիւններու երկար չարք մը ներկայած պիտի ըլլայինք մեր ընթերցողներուն՝ եթէ մի առ մի գրէինք, բայց մեր նպատակն է խոնարհաբար խնդրել Նորին Ս. Օծութիւն Սրբազան Հայրապետէն, և Երուսաղէմի ու կ. Պոլսոյ Ս. Պատրիարքներէն՝ որ կամին, համաձայնութեամբ վերջ մը տալ սոյն անտեղութեանց: Լաւագոյն կ'ըլլայ եթէ եկեղեցւոյ Սրբազան Հարք եւս իրենց մասնաւոր կարծիքները յայտնեն երգեցողութեանց ու արարողութեանց միակերպութեան մասին: Ինչո՞ւ համար եսիսկսլօս մը քմահաճոյքը պիտի ունենայ այս ինչ գաւառի կամ քաղաքի եկեղեցւոյն մէջ այս ինչ Սուրբին համար նախատօնակ մը սահմանել և կամ արդէն սահմանուած նախատօնակը վերցնել կամ անոր տարբեր ձեւ մը տալ. ինչո՞ւ համար եկեղեցական զանազան արարողութիւնները զանազան ձեւերով պիտի կատարուին այս ինչ քաղաքին կամ այն ինչ գիւղին մէջ, ինչո՞ւ, քանի որ ճշմարտութիւնը ծաւալած է մեր մէջ ալ, ամէն տիրացու, տէրտէր կամ վարդապետ իրենց ուզածնուն պէս պիտի ձայնագրեն չարական մը, և ուզածնուն պէս պիտի երգեն՝ մէկը կէս ժամ իր հեյիին համար հարց մը երգելով և ուրիշ մը երկու վայրկեանի մէջ ասարեալով այն ջանչելի չարականը՝ առանց մտածելու թէ՝ ժողովուրդը եկեղեցի եկած է՝ ո՛չ քնանալու՝ տաղտուկ պատճառելու չափ երկար երգեցողութիւններէ թմրած, ո՛չ ալ այլանդակ, անախորժ ու հազմեզ երգեցողութիւններէն նողկանք զգալով մտնելու թէ՝ ինքը եկեղեցի եկած է աղօթելու համար եւեթ: Աստ՛ը են ահա այն միակ պատճառները՝ որ կը ցտասցնեն Հայ ժողովուրդը իր պանծալի եկեղեցիէն:

Եթէ մեր եկեղեցին ունենայ իր արարողութեանց միակերպութիւնը, եթէ չափ ու սահման դնէ իր երգեցողութեան՝ որ թէպէտ արեւելեան ու հնադարեան՝ սակայն աւելի մօտն է սրտի, և հաճելի միանգամայն այն հինաւուրց Աստուծոյն՝ որ Դաւթի արեւելեան սաղմոսներն ու սաղմոսարանը աւելի ընտրեց քան արեւմտեան երգեհոնը՝ որ կ'ուզուի մտցնել մեր եկեղեցւոյ մէջ: Անշուշտ Առեւելեան Մամուլի Պ. կարապետ Սահակեանը իրաւունք պիտի տայ մեզ և «Հայհոյանք» մեղանչում ու նզովք» և կամ, «մոլեռանդութեան ծնունդ» չպիտի համարի մեր այս յօդուածը՝ որով կը զմայլինք մեր եկեղեցւոյ հոգերուն չարականներու արեւելեան սրտայոյզ եղանակներուն վրայ; եթէ երգեհոնը պատճառ կը համարուի ժողովրդական ջերմեռանդութեան, իզմիրի պէս մէկ կամ երկու գաւառները ալ դիտցած թէ կարող կ'ըլլան մոցնել իրենց եկեղեցիներուն մէջ ու Իզմիրցի և մէկ քանի գաւառացի ժողովուրդ՝ որուն ջերմեռանդութիւնը երգեհոնի մէջ պիտի փնտռուի, պիտի ըլլան եկեղեցասէրներ, բայց անդին, ներքին գաւառներու ժողովուրդը՝ որ կանոնաւոր երգեցողութիւն մը չունի և չատ հեռու է տակաւին երգեհոնը իր եկեղեցիին մէջ ընդունելու, այդ ժողովուրդը ինչ պիտի ըլլայ. ո՛չ. նախ մեր եկեղեցական արարողութեանց ու երգեցողութեանց միակերպութիւնը մեր հոգածութեան առարկայ ընենք, եռքը կը խորհինք երգեհոնին վրայ ալ...:

Երուսաղէմ, 7 դեկտ. 1900 Վ.ՐՈՒՐ

ԴՐԱՄԻ ՀՐԱՊԱՐԱԿԸ

ՄԱՆՉԼՈՒԹՐ, 21 դեկտ. 1900

Ընդհանուր գաղափար մը կար թէ վերջին հինգշաբթի օր Անգլիոյ Պանքան իր զեղչի տակը 5½ պիտի բարձրացնէ — ի նկատի առնելով դրամի հրապարակին և Պանքային պահեստի կրճոյն վիճակը — սակայն երբ հաստատուեցաւ թէ դեպի օտար հրապարակները եղած ոսկիի առաքումները դադրած են և թէ Պէրլինի և Բարիզի մէջ չեխի տակերը բարձրանալ սկսած են՝ համոզում գոյացուեցաւ թէ Պանքային տնօրէնները հարկ չպիտի դատեն Մնունդէն առաջ տակի բարձրացում մը որոշել: Այս վերջին համագումիս էր ճիշդ որ հաստատուեցաւ իրականութեամբ, դի երկկուան Պանքային չաբաթական ժողովին մէջ որոշուեցաւ պահել տոկոսի տակը հարիւրին 4, թէև մը որ անփոփոխ կը մնայ գրեթէ 5 ամիսներէ ի վեր:

Պանքային այս որոշումը կը հաստատէ սա պարագան թէ հաւանական չէ տակի փոփոխում մը տարեգլխէն առաջ. հակառակ պարագային՝ անշուշտ Պանքան նախաձեռք պիտի համարէր երկկ ընել այդ փոփոխումը քան թէ յառաջիկայ հինգշաբթի, որ Մնունդի տօներուն և Դրսայի վճարքին մէկտեղը իյնալով տեղական հրապարակին կրնայ անպատեհութիւններ և դժուարութիւններ պատճառել: Սակին անփոփոխ մնալը չատ լաւ ազդեցութիւն մը ըրած է հրապարակին վրայ ընդհանրապէս, դի ճիշդ այս միջոցիս, Տարեգլխոյ մօտ, ընդհանուր հաշուոց կարգադրման համար սովորականէն չատ աւելի դրամի պէտք ղգալի է թէ՛ առեւտրական և թէ՛ տնտեսութեան ամէն չրջանակներու մէջ: Առատ դրամ ըլլալով ճիշդ հիմայ հրապարակին վրայ՝ օրէ օր փոխատուութեանց սակը այժմ հարիւրին 3½ Յունկէս և ամսուն վերջը վճարելի հարիւրին 4 է: Գալով լաւագոյն եռամսեաներու գեղչերուն, մինչեւ Պանքային որոշման յայտնուիլը՝ հարիւրին 4¹⁄₈ին 4¼ էր, սակայն յետոյ թուլցաւ և 4¹⁄₈ին իոչոր գործառնութիւններ եղան:— Մեղանաւորական գործառնութեամբ զբաղողները յիշելու են թէ անցեալ տարի այս միջոցիս Անգլիոյ Պանքային տոկոսի սակն էր հարիւրին 5, և դրամի ա՛յնքան նուազում կար որ բաց հրապարակին վրայ եռամսեայ թուղթերուն վրայ մինչեւ հարիւրին 7 սակ պահանջուեցաւ, և փոխառու-թեանց սակերն ալ համեմատաբար չատ բարձր էին:

Վերջացող չաբթուն մէջ օտար հրապարակներու հետ Պանքային ունեցած հինգուն գրամի փոխանակութիւնը հիմը ի նպաստ առաջինիններուն էր, 45,000 ա. ո.ի աւելի ոսկեդրամ արտածուած ըլլալով, միւս կողմէ ալ 926,070 ա. ո. չըլլարերութեան հանուեցաւ ներքին իրնդրանաց համար, որով պանքային ձոյլ ոսկիի և դրամի պահեստը 971,070 ա. ո.ի նուազում մը ունենալով՝ ի՛լլաւ 30 միլիոն 132,363 ա. ո.ի: Անցեալ տարուան այս ժամանակամիջոցին պահեստի գումարն էր 29,295,617 ա. ո.: Նոյնպէս թղթադրամի պահեստը նուազեցաւ 1,360,880 ա. ո., իջնելով 18,273,773 ա. ո.ի.— Անցեալ տարուան նոյն թուականին գումարը ըլլալով 17,335,927 ա. ո.: Եւ թէեւ պահեստին համեմատութիւնը պարզին հանդէպ ⁰⁄₀ 1 ³⁄₈ պակաս է այժմ քան ինչ որ էր նախորդ չաբթուան մէջ, միայն 40¼ ⁰⁄₀ վրայ, սակայն անցեալ տարուան համեմատութիւնն էր 37 ⁰⁄₀:

Վերջանալու մօտ եղող տարւոյն սկիզբը, գրամի սակը մինչեդեռ 6 ⁰⁄₀ էր, յունուար 25ին ինկաւ անմիջապէս 4 ⁰⁄₀ի: Իրաւ է թէ յետոնելի ինչպէս նաեւ աւելցուած տուրքերու գանձումները պանքային դիրքը պիտի չզօրացնեն, սակայն առտու արդիւնքը պիտի ըլլայ միւս կողմէ բաց հրապարակին սեղմուիլը: Ասոր վրայ պէտք է աւելցնել նաեւ գանձային մարքհկներով հաւսյն կառավարութեան քաշած դրամը հրապարակէն — պանքային միջոցաւ—որուն գումարը կը հասնի 30 միլիոն չափ:

Եւ որովհետեւ Թրանսվալի պատերազմը դեռ վերջանալու երեւոյթ չունի, չատ հաւանական է որ կառավարութեան պանքային ունեցած պարտքը, չատ աւելի խոշոր գումարներու հասնի, մանաւանդ որ ընդհանուր պարտուց տոկոսներն ալ վճարել հարկ է նոր տարւոյն սկիզբը:

Այս պատճառներով յառաջիկայ ամիսներուն մէջ տոկոսի սակին բարձրանալը հաւանական կը նկատուի:

Ա. Գ.

ԹԱՂԱԿԱՆՆԵՐԸ

Անցեալները ներկայացուցած ըլլալով Աճօգուտը, որուն մեր թագաւոր մարմիններուն մէջ գոյութիւնը մեր ընկերութեան մէջ ցաւալի երեւոյթներէն մէկն է, այս անգամ կու գամ ծանօթացնել Աճատեղի քաղաքականները, որոնց ներկայութիւնը նմանապէս յուսահատեցուցիչ հանգամանք մը ունի դժբաղդաբար:

Մտկ իրենց կամիին համար ապրող, եւսին հետ զբաղող ազգ-անհատները են անտանելի թագաւորները: Իրենց համոզումները, իրենց զգացումները, որոնց մէջ անձնականը գերակշիռ դիրք մը ունի, ցու վրադ կ'ընեն այն տպաւորութիւնը որ իրենց ներկայութիւնն իսկ քովդ ճնշող ու անհաճոյ կը զգաս: Շատ քիչ բացառութեամբ անտանելի թագականներ ճանչցած եմ որ անձնական չահուն հետ քիչ մըն ալ փառասիրութիւն չունենան: Ասանց քով այս վերջինը աւելի յորդ է, և կան ալ որ բոլորովին այս զգացման գերի եղած են և ցուցամոլ քաղաքականներ կ'ըսուին:

Ամէն օր, ամէն քայլափոխի կը պատահինք իրենց, մեր ամէն գասակարգին մէջ ալ կան տարբաղդաբար: Կամ ձեռքէ հանուած ընկերական դիրք մը կամ լոկ երեւնալու տենչը, զոր տեսակ մը մտային պակաս կ'ենթադրեմ, ստիպած են կ'ըսեմ իւրովի այս ազգայինները իրենց ձանձրացուցիչ դերը չարունակելու, և սակայն այլանդակ:

Բնաւ չմտածելով թէ այլոց ձանձրոյթ առթել իրենց պատիւը կրնայ տկարացնել, իրենց յուշատետրէն սրբած են փափկանկատութիւն ու ակնածութիւն ըսուած զգացումները, անվերջ, անհատնում նազ մը ունին զոր եղրայր եղբօր դուներնիւք կ'ըսէ, իրենցմէ բարձր եղող ազգայնոց չորմ և հաճոյակատար ձեւեր թափելու անվերջանալի մարմաջ մը ունին: Ու կը տեսնեմ որ այս մեներոյն զգացումներով նոյն իսկ իրենց զաղումն ալ կը մոռնան ու դռնէ դուռ, խանութ խանութ իրենց ապրանքը ապառելու, ժամբաթելու, չաղակերտելու և չուքրթելու կը չորին:

Երբ այնպիսի խնդիր մը ծագի, որ քիչ չատ կրթական բնութիւն մը ունի, Անտանելի Թագականներ չդիմաներով իսկ կարելի չէ կեցնել. խնդրոյ տեսակին համեմատ չափկ գործունէութիւն եւ կրթասերութիւն կը գտանան, բայց միշտ խօսքով: Այս կարգի խնդրոց մէջ ուր ներկային հզոնակութիւնը իրենց յայտնած գաղափարներով ի յայտ կուգայ, միայն Անտանելի Թագականներ անորոշ ու անգոյն մտադրութիւններ կը յայտնեն: Իրենց ճոռոմախոսութեան մէջ ոչ ոք անվերջանալի է, այնպիսի գիրք մը կը բռնեն, որ յետոյ խնդիրը ինչ ելք ալ ունենայ իրենց յարմար է ըսելու. «Ինչե՞նիմ, վերջապէս մեր ըսածը, մենք օրթը առաջ գուշակած էինք»:

Անտանելի Թագականներ միշտ կը քննադատեն, կը խծբծեն ուրիշի մը գործերը: Անապատութեան մէջ միշտ, առաջին մրցանակը կը չահին. իրենք մարգասիրութեան ու խղճմտութեան մարմնացումներնց չըլլայեցութեան կվերագրեն այն թարմ տեղեկութիւնները զոր ունին ընտանեկան կապ ու կռիւներուն վրայ, որոնք սուտ չվիճտ և բնաւ լոյս աշխարհ չեկած բաներ են, հակառակ այն ձանձրալի տպաւորութեան զոր անխնայ կը սփռեն միւնոյն ձգտումներով նոյն իսկ իրենց զաղումն ալ կը մոռնան ու դռնէ դուռ, խանութ խանութ իրենց ապրանքը ապառելու, թամբաթելու, չաղակերտելու և չուքրթելու կը չորին:

Երբ այնպիսի խնդիր մը ծագի, որ քիչ չատ կրթական բնութիւն մը ունի, Անտանելի Թագականներ չդիմաներով իսկ կարելի չէ կեցնել. խնդրոյ տեսակին համեմատ չափկ գործունէութիւն եւ կրթասերութիւն կը գտանան, բայց միշտ խօսքով: Այս կարգի խնդրոց մէջ ուր ներկային հզոնակութիւնը իրենց յայտնած գաղափարներով ի յայտ կուգայ, միայն Անտանելի Թագականներ անորոշ ու անգոյն մտադրութիւններ կը յայտնեն: Իրենց ճոռոմախոսութեան մէջ ոչ ոք անվերջանալի է, այնպիսի գիրք մը կը բռնեն, որ յետոյ խնդիրը ինչ ելք ալ ունենայ իրենց յարմար է ըսելու. «Ինչե՞նիմ, վերջապէս մեր ըսածը, մենք օրթը առաջ գուշակած էինք»:

Անտանելի Թագականներ միշտ կը քննադատեն, կը խծբծեն ուրիշի մը գործերը: Անապատութեան մէջ միշտ, առաջին մրցանակը կը չահին. իրենք մարգասիրութեան ու խղճմտութեան մարմնացումներնց չըլլայեցութեան կվերագրեն այն թարմ տեղեկութիւնները զոր ունին ընտանեկան կապ ու կռիւներուն վրայ, որոնք սուտ չվիճտ և բնաւ լոյս աշխարհ չեկած բաներ են, հակառակ այն ձանձրալի տպաւորութեան զոր անխնայ կը սփռեն միեւնոյն զգացումներով նոյն իսկ իրենց զաղումն ալ կը մոռնան ու դռնէ դուռ, խանութ խանութ իրենց ապրանքը ապառելու, թամբաթելու, չաղակերտելու և չուքրթելու կը չորին:

Երբ այնպիսի խնդիր մը ծագի, որ քիչ չատ կրթական բնութիւն մը ունի, Անտանելի Թագականներ չդիմաներով իսկ կարելի չէ կեցնել. խնդրոյ տեսակին համեմատ չափկ գործունէութիւն եւ կրթասերութիւն կը գտանան, բայց միշտ խօսքով: Այս կարգի խնդրոց մէջ ուր ներկային հզոնակութիւնը իրենց յայտնած գաղափարներով ի յայտ կուգայ, միայն Անտանելի Թագականներ անորոշ ու անգոյն մտադրութիւններ կը յայտնեն: Իրենց ճոռոմախոսութեան մէջ ոչ ոք անվերջանալի է, այնպիսի գիրք մը կը բռնեն, որ յետոյ խնդիրը ինչ ելք ալ ունենայ իրենց յարմար է ըսելու. «Ինչե՞նիմ, վերջապէս մեր ըսածը, մենք օրթը առաջ գուշակած էինք»:

Անտանելի Թագականներ միշտ կը քննադատեն, կը խծբծեն ուրիշի մը գործերը: Անապատութեան մէջ միշտ, առաջին մրցանակը կը չահին. իրենք մարգասիրութեան ու խղճմտութեան մարմնացումներնց չըլլայեցութեան կվերագրեն այն թարմ տեղեկութիւնները զոր ունին ընտանեկան կապ ու կռիւներուն վրայ, որոնք սուտ չվիճտ և բնաւ լոյս աշխարհ չեկած բաներ են, հակառակ այն ձանձրալի տպաւորութեան զոր անխնայ կը սփռեն միեւնոյն զգացումներով նոյն իսկ իրենց զաղումն ալ կը մոռնան ու դռնէ դուռ, խանութ խանութ իրենց ապրանքը ապառելու, թամբաթելու, չաղակերտելու և չուքրթելու կը չորին:

Բնաւ չմտածելով թէ այլոց ձանձրոյթ առթել իրենց պատիւը կրնայ տկարացնել, իրենց յուշատետրէն սրբած են փափկանկատութիւն ու ակնածութիւն ըսուած զգացումները, անվերջ, անհատնում նազ մը ունին զոր եղրայր եղբօր դուներնիւք կ'ըսէ, իրենցմէ բարձր եղող ազգայնոց չորմ և հաճոյակատար ձեւեր թափելու անվերջանալի մարմաջ մը ունին: Ու կը տեսնեմ որ այս մեներոյն զգացումներով նոյն իսկ իրենց զաղումն ալ կը մոռնան ու դռնէ դուռ, խանութ խանութ իրենց ապրանքը ապառելու, թամբաթելու, չաղակերտելու և չուքրթելու կը չորին:

Երբ այնպիսի խնդիր մը ծագի, որ քիչ չատ կրթական բնութիւն մը ունի, Անտանելի Թագականներ չդիմաներով իսկ կարելի չէ կեցնել. խնդրոյ տեսակին համեմատ չափկ գործունէութիւն եւ կրթասերութիւն կը գտանան, բայց միշտ խօսքով: Այս կարգի խնդրոց մէջ ուր ներկային հզոնակութիւնը իրենց յայտնած գաղափարներով ի յայտ կուգայ, միայն Անտանելի Թագականներ անորոշ ու անգոյն մտադրութիւններ կը յայտնեն: Իրենց ճոռոմախոսութեան մէջ ոչ ոք անվերջանալի է, այնպիսի գիրք մը կը բռնեն, որ յետոյ խնդիրը ինչ ելք ալ ունենայ իրենց յարմար է ըսելու. «Ինչե՞նիմ, վերջապէս մեր ըսածը, մենք օրթը առաջ գուշակած էինք»:

Անտանելի Թագականներ միշտ կը քննադատեն, կը խծբծեն ուրիշի մը գործերը: Անապատութեան մէջ միշտ, առաջին մրցանակը կը չահին. իրենք մարգասիրութեան ու խղճմտութեան մարմնացումներնց չըլլայեցութեան կվերագրեն այն թարմ տեղեկութիւնները զոր ունին ընտանեկան կապ ու կռիւներուն վրայ, որոնք սուտ չվիճտ և բնաւ լոյս աշխարհ չեկած բաներ են, հակառակ այն ձանձրալի տպաւորութեան զոր անխնայ կը սփռեն միեւն

Գաղութային Լուրեր

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱՆԿԱՆՈՆ

Պատմական անկանոն հոդվածներ

— Ամերիկ. օսմ. դեսպան Մուրադ Ֆահրեդդին Պաշան Ամերիկայի մէջ ունի Թիւրքիոյ մէկ մարդասէր մը։

— Ֆրանսական մարտական նաւատորմիղի մը հրամանատարը Ամերիկա գալով, Նիւ Եորքի մէջ ընդունելութիւն մը պիտի տրուի իրեն։

— Ամերիկ. Ներկայացուցչական ժողովը 1 միլիոն տոլար յատկացուց Ամերիկայի Ազգային Ցուցահանդէսին համար

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՐՈՋ — Կարող եք ձեր գովազդները ուղարկել մեր խմբագրատուն, որ մենք ևս տպենք։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՏՊԱՐԱՆ

Հիմնադրեալ ի 1843

Հասցէ տպարանի՝ Ս. Էջմիածին

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՏՊԱՐԱՆ

Հիմնադրեալ ի 1843

Հասցէ տպարանի՝ Ս. Էջմիածին

ՅԱՌԱՋ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՏՊԱՐԱՆԻՆ ԿԱՊԱԿԱՆ

Ստացուածոց ցուցակ

ՕԼՈՂ

ԱՄԻՍ.

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՎԱՂՍՏՈՎԻՆ ՆԱՀԱՊԵՏԻ

10

«Գալոն ա՛նգամ, ըսի, ծանր, ա՛ռ, տար, ուր որ կ՚ուզես, ինծի ի՞նչ հարկ ունիս ասանկ բաներ ընելու։ Ես ալ ինձի համար ոչինչ կ՚ուզեմ, ոչ ալ ունիմ